BAŞKAN - Komisyonun ve Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5- (1) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 14- Türkiye İmar Bankası Türk Anonim Şirketi tarafından, karşılığında Devlet iç borçlanma senedi bulunmamasına rağmen ikincil piyasada Devlet iç borçlanma senedi satışı adı altında toplanan tutarlar için Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından yapılacak her türlü ödemenin gerçekleştirilebilmesi amacıyla, Hazine Müsteşarlığınca Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna özel tertip Devlet iç borçlanma senetleri ihraç edilir. Bu kapsamda ihraç edilecek özel tertip Devlet iç borçlanma senetleri için bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası hükümleri uygulanmaz."

BAŞKAN - Madde üzerinde, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına İstanbul Milletvekili Ali Kemal Kumkumoğlu.

CHP GRUBU ADINA ALİ KEMAL KUMKUMOĞLU (İstanbul) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, hepinizi saygıyla selamlıyorum. 1426 sıra sayılı Tasarı'nın 5'inci maddesi üzerinde, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına söz aldım.

Değerli arkadaşlarım, İmar Bankasıyla ilgili dördüncü düzenlemeyi -2003 yılından bu yana- Genel Kurulda görüşüyoruz. Niye dördüncü defa görüşülüyor bu konu? Çünkü, genel bir kanaat var: Bu bankalara hesap açtırmış olanlar, bu Bankanın batmış olması nedeniyle bir şekilde sorumludurlar. Şimdi, bizim, bu Bankaya ne şekilde mevduat yatırmış olurlarsa olsunlar... Eğer, buradan, geçmişte inanmadığımız, doğru olmadığını düşündüğümüz bir düzenlemeyi bugün yasalaştırmak gibi bir zorunlulukla karşı karşıya kalmışsak, yarın nasıl bir zorunlulukla karşı karşıya kalacağımızı düşünmeden, hepimizin vicdanında şu sorunun cevabının verilmesi lazım. Bunun, ben, bu yüz binlerce yurttaşımıza karşı, milletvekilleri olarak ortak bir sorumluluğumuz olduğunu düşünüyorum.

Türkiye'de belli bir bankacılık sistemi var. Bu sisteme mudiler bir şekilde katılıyorlar. Kimi mevduat hesabı açıyor, kimi ticari hesap açıyor, kimi devlet tahvili, hazine bonosu alıyor, kimi offshore hesabı açtırıyor. Ama, sistemin aksayan yanları da var. Bunu hem geçmişte acı örnekleriyle gördük hem şimdi konuştuğumuz söz konusu İmar Bankası olayıyla ilgili olarak da, bir başka acı örneğiyle fiilen yaşıyoruz.

Şimdi, buradaki gerçek sorumlu, gerçek suçlu kimdir? Ben, mesela, ilgili Sayın Bakanın gelip bu kürsüden "Buradaki gerçek sorumlu mudidir." diyebileceğine inanamıyorum. Gerçek sorumlu mudi ise ve o gerçek sorumlunun, mudi olan gerçek sorumlunun ticari hesaplarını, yasalar çerçevesinde öngörülmemesine rağmen, mevduat hesabı açmış olanlarla birlikte ödediniz. Ee, hazine bonosu, hisse senedi, her tarafta reklamlar, ilanlar, vesaireler veriliyor. "Efendim, vatandaş gidip bunun kökünü, kökenini araştırmalıydı." İşte, her bankanın yaptığı bir işlemi, Türkiye'nin en büyük bankalarından birisi pozisyonuna gelmiş, her gün bütün televizyonlarda ve bütün gazetelerde reklamı, ilanı olan, böyle bir satışı yaptığı herkes tarafından bilinen, görülen, herkesin gözünün içine sokacak biçimde böyle bir duyuruyu vatandaşlara, kamuoyuna yapmaya çalışan bir bankadan gidip hazine bonosu almış olan vatandaşı biz hangi ölçüler içerisinde suçlayabiliriz? Önce, bence, bütün arkadaşlarımızın bu sorunun cevabını kendi iç dünyalarında vermesi lazım.

Değerli arkadaşlarım, burada, mevduat sahibini suçlamak, gerçek anlamda bir vicdansızlıktır diye düşünüyorum. Şimdi, gelmişiz dördüncü yıla; dördüncü yılda, bu mudilerin bir kısmının daha